

عنوان مقاله:

تحلیل عوامل و راهکارهای افزایش سطح ظرفیت وجودی انسان در زیست اخلاقی از منظر نهج البلاغه

محل انتشار:

فصلنامه تحقیقات راهبردی در تعلیم و آموزش و پرورش، دوره 1، شماره 8 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسنده:

محمد هادی اربابی -

خلاصه مقاله:

نظام اخلاقی از منظر نهج البلاغه در سه بخش، شاخصه های فردی و اجتماعی و سیاسی قابل بررسی می باشند. اخلاق فردی شامل ویژگی ها و رفتارهای منحصر به فرد هر یک از افراد جامعه به تنهایی می شود به عنوان مثال می توان از خدامحوری و نفی دنیاپرستی نام برد. شاخصه های نظام اخلاق اجتماعی دسته ی دیگری از شاخصه های مطلوب هستند، که افراد در برخورد با یکدیگر باید رعایت نمایند. انسان موجودی اجتماعی است و برای این که بتواند در اجتماع زندگی بهتر داشته باشد، ناگزیر به عملی نمودن شاخصه هایی مانند نفی حسادت و رزی و... در زندگی خویش است. بعد دیگر اخلاق در نظام اخلاقی اسلامی، شاخصه های نظام اخلاقی سیاسی است و منظور از این شاخصه ها مانند حقوق مداری و عدالت محوری، اصول هستند که به اخلاقی نمودن سیاست در راه و روش کمک می کند و همچنین مجموعه ای از بایدها و نبایدهاست که بر رفتار سیاسی انسان ها تاثیرگذار است. بدون شک التزام به شاخصه های مطلوب نظام اخلاقی در سه بعد فردی و اجتماعی و سیاسی در ابتدای امر سعادت فرد و در افق بلندتر سعادت جامعه و بشریت را تضمین می نماید.

کلمات کلیدی:

افزایش سطح ظرفیت، وجودی، انسان، نهج البلاغه، زیست اخلاقی.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1908061>

